

[Poul Møller.]

skabede kameler må bære mange æslers byrde. Det er naturligvis fuldstændig uden sammenligning — sådan er jo alle allegorier — men han har jo i hvert fald vanskeligheder nok med al den byrde, som æsler ellers kan bære.

Mens vi venter på regeringen, vil det konservative folkeparti fortsat virke for sine synspunkter. Vi tror ikke, at skattefradragsreglens ophævelse vil fjerne alle skattekvæler som dug for solen. Skatten bliver ikke mindre, fordi skattefradragsretten fjernes. Problemet vedrørende skatten af merindtægter kan naturligvis løses på anden måde. Merindtægtsfradraget har været nævnt, dæmpning af progressionen ved en øget forbrugsbeskatning og en videre adgang til forudbetaling af skat end den, man har i dag. Dette vil jeg gerne sige over for de socialdemokratiske kredse, der mener, at det hele beror på fradragsreglen. Jeg stiller mig tvivlende over for, om socialdemokratiet kan kvittere fradragsreglen uden et forudgående valg. Jeg må her minde om den udtalelse, statsministeren fremsatte i fjernsynet den 6. september 1964, og hvori han om fradragsreglen udtalte:

„Så er der nogle, der kan sige: men det passer ikke; når der er gået nogen tid, vil I alligevel komme med forslag om at ophæve den. Men sådan leger socialdemokratiet ikke. Når vor hovedbestyrelse har vedtaget, at denne store samlede skatte-reform skal fremlægges i folketinget til forhandling under den forudsætning, at skattefradragsreglen skal bevares, så holder vi denne forudsætning.“

Nu kan statsministeren selvfølgelig spørge: hvis hovedbestyrelsen nu vedtager noget andet i overmorgen, er forudsætningen så ikke faldet bort? Nej, dette var et løfte til vælgerne. Det var ikke et løfte til socialdemokratiets hovedbestyrelse, og jeg vil derfor spørge den højtærede statsminister, om han mener, det er rimeligt, at socialdemokratiet kan ændre sin skattepolitik på dette væsentlige område og fremsætte forslag om ophævelse af skattefradragsreglen uden et forudgående folketingsvalg.

Kildeskatten er jo et andet af problemerne vedrørende skattefradragsretten. Så vidt jeg kan se, indeholder kildeskatten to sæt problemer. Det første er opkrævnings-

problemet, nemlig hvem der skal indbetale skatten for den enkelte skatteborger, om den skal fradrages i lønningerne og indbetales af arbejdsgiverne. Det andet problem er spørgsmålet om, af hvilken indtægt skatten skal betales. Skal den betales af det forudgående års indtægt eller af den løbende indkomst?

Det konservative folkeparti har den anskuelse, at det første problem er et kunstigt problem. Det ville være urimeligt at belaste erhvervslivet med den byrde at skulle påtage sig ansvaret for de enkelte skatteborgeres skattebetaling. Det er en administrativt overflødig omkostning, som vi ikke kan se på med nogen sympati.

Det andet problem, spørgsmålet om samtidighed, spørgsmålet om at betale skat af den løbende indkomst, forstår vi imidlertid vel, at mange mennesker kan være interesseret i. Det er vi villige til at overveje, og vi har derfor fremsat det forslag, som man har kaldt den frivillige kildeskat. Vi har fremsat det, for at man kan undersøge mulighederne for eventuelt at få et system, hvorved lønnen overføres til pengeinstitutterne, som så betaler skat af den løbende indkomst. Det kan måske også ske på anden måde. Det er vi altså villige til at overveje, og vi vil afvente resultatet af arbejdet i det udvalg, der nu er gået i gang.

Jeg tror, at det i denne samling efter kommunevalgsresultatet den 8. marts — og selv om man ikke skal lægge for meget i det, var det dog en ganske klar strømpil, forventet ifølge en række opinionsundersøgelser og altså siden bekræftet — er blevet klart, at socialdemokratiets regeringsmuligheder svinder, at regeringens evne til at blive ved med at blive siddende i årevis ikke har befolkningens gehør og befolkningens tilslutning.

Det er derfor nødvendigt, at der ikke blot sagligt, men også politisk er et alternativ til den siddende regering. Vi beklager, at det ikke under vinterens sonderinger — tør man vel kalde det — har vist sig muligt at følge Norges eksempel herhjemme. Det konservative folkeparti ser gerne det bredest mulige samarbejde, også med det radikale venstre. Vi har ikke afvist et sådant forsøg, men den klare forudsætning herfor må være, at et sådant samarbejde skal bane vejen for et regeringsskifte og ikke forlænge den